Влада-Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 77 (2079) ♦ Середа, 28 квітня 1999 року ♦ Ціна договірна

Реквієм пам'яті жертв Чорнобиля

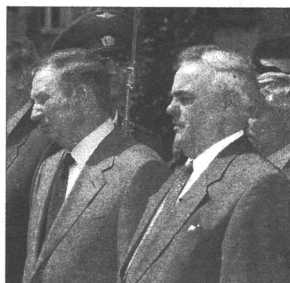

Голова Верховної Ради Олександр Ткаченко, Президент України Леонід Кучма, Прем'єр-міністр Валерій Пустовойтенко взяли участь у заходах, присвячених пам'яті загиблих унаслідок аварії на Чорнобильській АЕС: у мітингові-реквіємі, який відбувся біля пам'ятного знаку жертвам Чорнобильської трагедії, поклали квіти до Меморіальної могили загиблим під час ліквідації аварії на ЧАЕС і до пам'ятного знаку «Воїнам Чорнобиля». У церемонії взяли участь також керівники ряду міністерств і відомств та воєначальники.

Керівники країни були присутні на молебні в Чорнобильській каплиці й оглянули будівництво нового храму пам'яті загиблим унаслідок аварії на ЧАЕС.

(Закінчення на 2-й стор.).

Олександр Ткаченко відповів на запитання читачів «Голосу України»

Учора в редакції «Голосу України» Голова Верховної Ради України Олександр Ткаченко протягом двох годин спілкувався з читачами газети телефоном. Детальний звіт про цю акцію ми опублікуємо.

Це була справді зацікавлена розмова голови парламенту з виборцями. Йшлося про ефективність роботи законодавчого органу, діяльність Голови Верховної Ради в інтеграційних процесах, зокрема, стосовно подальшого розвитку міжпарламентських зв'язків, роботи Міжпарламентської асамблеї країн СНД.

Соціально-економічні проблеми — одна з головних тем, порушуваних читачами під час прямого телефонного зв'язку з Олександром Ткаченком. Голова парламенту взяв на контроль розв'язання низки житейських проблем, з якими до нього звернулися читачі «Голосу України».

Олександр Миколайович детально ознайомився і з проблемами роботи газети Верховної Ради «Голос України».

28 квітня

✔ *1915 р. Початок переможного бою Українських Січових Стрільців на горі Маківка в Карпатах проти російського війська.*

✔ *1939 р. Почався безпосадковий переліт Москва—США льотчиків В. К. Коккінакі й М. К. Гордієнка.*

✔ *1947 р. У Польщі розпочалась акція «Вісла» — депортація українського населення зі східних районів країни в західні та північно-західні.*

Офіційно

3, 4 і 10 травня уряд рекомендує працювати

Кабінет міністрів України «рекомендує» керівникам міністерств, інших центральних органів виконавчої влади і місцевих органів влади «організувати роботу підприємств, установ і організацій 3, 4 і 10 травня поточного року з наступною компенсацією згідно із законодавством».

Розпорядження уряду про це (від 26 квітня № 338) зачитав у понеділок у Києві журналістам Прем'єр-міністр України Валерій Пустовойтенко.

(Закінчення на 6-й стор.).

Рада Європи прийде в Югославію, коли там «змовкнуть гармати»

Разом із початком квітневих засідань Парламентської Асамблеї Ради Європи розпочалися й урочистості, присвячені 50-річчю створення організації. Перед Палацом Європи у Страсбурзі піднято святковий прапор з відповідною символікою, прозвучали виступи керівництва Ради Європи. Тепер різноманітні заходи з позначкою «50 років» триватимуть кілька місяців і відбуватимуться в Лондоні, де 5 травня 1949 року було створено організацію, Будапешті (Угорщина головує нині у Раді Європи) і, звичайно, у Страсбурзі.

(Закінчення на 4-й стор.).

У номер

«Термодім» — на експорт

Миколаївська фірма «Укртермобуд» виграла тендер на спорудження 150 оригінальних котеджів типу «термодім» на Мадагаскарі. Іменитих іноземних конкурентів перемогли завдяки тому, що запропоновано значно меншу вартість за один квадратний метр житла при високій якості. Досі «Укртермобуд» споруджував такі будинки, всередину яких однаково важко проникають і холод, і спека. Добра слава про продукцію цього підприємства долинула, як видно, й до далекого зарубіжжя.

Хроніка останніх днів агресії

❍ Бонн виступає за скликання зустрічі «сімки» на рівні політичних директорів МЗС щодо проблеми косовського врегулювання.

❍ Рада ЄС на рівні глав МЗС зробила жорсткішими санкції Євросоюзу проти Югославії. Введено заборону на ввезення нафти і нафтопродуктів у цю країну.

❍ Пентагон відправить на Балкани додатково 2 тисячі своїх військовиків.

❍ Газета «Оттава сітізен» стверджує, що на канадській військовій базі Вейнрайт готують сили вторгнення в Косово.

❍ 63 відсотки громадян України засуджують дії НАТО в Югославії і 33 відсотки — підтримують їх. Такі результати «гарячої» телефонної лінії, проведеної об'єднанням «Єдина сім'я».

Руїни сербського заводу в місті Кружевак

❍ *У Комсомольську Полтавської області невідомими з міського відділення Ощадбанку викрадено 64 тис. грн. та 2 пістолети ТТ з набоями.*

❍ *У Луцьку відкрито україно-американський центр здоров'я.*

❍ *Унаслідок стихії 70 населених пунктів Львівської області залишаються без енергопостачання.*

❍ *Страйкують близько 1,6 тис. учителів, вимагаючи заборгованої зарплати.*

P.S.

Спокутуємо чорнобильський гріх

У номер

✔ Київ

Дисципліна — над усе

Як повідомила парламентська прес-служба, сьогодні, 27 квітня, Голова Верховної Ради Олександр Ткаченко провів нараду із апаратом парламенту і керівниками секретаріату комітетів Верховної Ради України.

З доповідями про стан справ у підрозділах Верховної Ради виступили керівник апарату Верховної Ради України Леонід Горьовий, керуючий справами Верховної Ради Віталій Сєнькін, головний бухгалтер Верховної Ради Лідія Тарасова.

Олександр Миколайович наголосив на таких першочергових завданнях, як результативність і ефективність роботи, питаннях якості законопроектів, що виносяться на пленарні засідання, взаємодії в роботі підрозділів апарату, питаннях контролю, дисципліни і відповідальності.

За розпорядженням Голови Верховної Ради Олександра Ткаченка такі наради поводитимуться щоквартально.

Зустріч з новим послом відбулася. Тепер очікуємо на попереднього

Відбулася зустріч заступника Голови Верховної Ради України Віктора Медведчука з Надзвичайним і Повноважним Послом Словаччини в Україні Василем Грівною, який приступив нещодавно до виконання своєї місії.

Віктор Медведчук поінформував співрозмовника про прийняття українським парламентом постанови щодо співробітництва України та НАТО, наголосивши на поміркованості й зваженості цього документа. Розповідаючи про роботу Верховної Ради, він зазначив, що, на жаль, нормальний ритм законотворчості порушено і це пов'язано з наближенням президентських виборів.

Сторони висловили задоволення у зв'язку з тим, що вже остаточно визначено термін візиту в Україну Голови Національної Ради (парламенту) Словаччини Йозефа Мигаша (до речі, він був попереднім словацьким послом в Україні). Візит відбудеться 4—6 травня.

✔ Ужгород

Свої інтереси селяни захищатимуть самі

Закарпатська обласна організація СелПУ нині зросла до 2769 осіб. Та це не означає, що вона не має нових прихильників серед тих, хто трудиться на селі, зазначив її лідер народний депутат України Іван Баранчик на III звітно-виборній конференції в Ужгороді.

За нинішньої економічної скрути, наголошувалося на конференції, потрібні активніші дії парламентаріїв селянської фракції. Йшлося також про позицію СелПУ в майбутній кампанії з виборів Президента України. Голова партії Сергій Довгань, який виступив на конференції в Ужгороді, наголосив, що СелПУ блокуватиметься з лівоцентристами, а кандидатуру на посаду Президента України буде визначено невдовзі на з'їзді партії.

Головою обласної організації СелПУ знову обрано Івана Баранчика.

одержала від МВФ 488 млн. доларів.

✔ Донецьк

Тринадцять — число нещасливе?

Тринадцять гірників опинилися в зоні раптового викиду вугілля й газу, що стався в понеділок на шахті імені Карла Маркса виробничого об'єднання «Орджонікідзевугілля» (Єнакієве Донецької області). Негайно викликані гірничорятувальні загони Мінвуглепрому підняли на поверхню тіла двох загиблих шахтарів. Ще один їхній товариш був знайдений непритомним і помер на руках у рятувальників. За інформацією Міністерства вугільної промисловості, шістьом робітникам вдалося вийти неушкодженими.

На ранок наступного дня виснажливі пошуки ще чотирьох шахтарів тривали. На час, коли інформація готувалася до друку, про долю гірників, що опинилися під завалом, не було відомостей. Прогнози, на жаль, невтішні.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Реквієм пам'яті жертв Чорнобиля

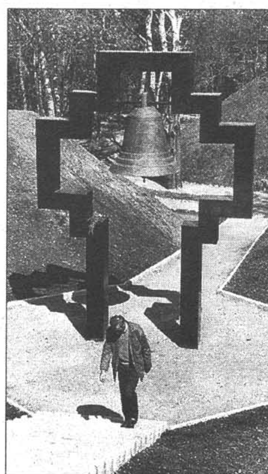

(Початок на 1-й стор.).

У бесіді з потерпілими чорнобильцями йшлося про заходи, яких вживають для ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи, про виплату заборгованості з соціальної допомоги чорнобильцям.

Як повідомлялося, із числа тих, хто постраждав від аварії (3,2 мільйона осіб, із яких 942 тисячі дітей), за 10 років померли 167653 особи. У 4229 померлих встановлено причинний зв'язок з аварією, 2929 із них — ліквідатори. Зменшився відсоток здорових серед тих, хто постраждав від аварії з 64 до 19% — у дорослих і з 81 до 32% — у дітей.

Голова Верховної Ради Олександр Ткаченко та Президент України Леонід Кучма відвідали Український науковий центр радіаційної медицини, де взяли участь у відкритті нового клінічного корпусу. Олександр Ткаченко і Леонід Кучма ознайомилися з роботою дорослого і дитячого відділень клініки, відділення трансплантації кісткового мозку, кабінету ультразвукової діагностики, ендоскопії і електрокардіографії.

Клініка центру радіаційної медицини розпочала роботу 1992 року. До її складу входять госпітальне відділення на 518 ліжок і поліклініка радіаційного реєстру для дорослих та дітей на 950 відвідань за зміну.

Вона забезпечує довгостроковий (на все життя) моніторинг здоров'я населення, яке постраждало від аварії на Чорнобильській АЕС. Усього до клініко-епідеміологічного реєстру внесено 80 тис. осіб, із них — 20 тис. дітей. Кожні 1—2 роки тут проводиться поглиблений медичний огляд пацієнтів за участі 10—12 спеціалістів різного профілю, виконується розширене обстеження в кабінетах функціональної й інструментальної діагностики та лабораторіях. Вся інформація про здоров'я пацієнтів заноситься до комп'ютерної мережі. Щорічно в поліклініці проходять обстеження 5—7 тис. чоловік, 4—5 тис. — лікуються.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Генеральна репетиція «великого жовтня»

Так називають вибори Київського міського голови, які відбудуться 30 травня. Міська територіальна виборча комісія уже зареєструвала 28 кандидатів. Серед них, зокрема, п'ятеро народних депутатів — Валерій Бабич, Михайло Бродський, Віталій Журавський, Григорій Омельченко, Ярослав Федорин. Не виключено, що цей сисок поповнить ще один парламентарій: минулої суботи конференція Київської міської організації СДПУ(о) висунула кандидатом на посаду столичного міського голови Георгія Суркіса.

Як повідомили в виборчій комісії, нинішній голова Київдержадміністрації Олександр Омельченко ще не зареєстрований. Один із ймовірних суперників Іван Салій заявив, що не змагатиметься за посаду міського голови. Його призначено заступником голови столичної держадміністрації з транспортних питань.

Можливо, панові О. Омельченку варто запровадити ще десяток посад заступників, тоді й суперників на виборах не буде?

* * *

Один із кандидатів на посаду Київського міського голови народний депутат Валерій Бабич, лідер Всеукраїнського об'єднання християн, на прес-конференції в УНІАН повідомив, що, згідно з його передвиборною програмою «Вибір Києва», головною турботою місцевої влади має стати ***створення щороку 100 тисяч нових робочих місць.***

У разі перемоги на виборах В. Бабич гарантує уже нинішнього року підвищити пенсії столичним мешканцям до 100 гривень і щорічно ще на 30 відсотків, на 50 відсотків збільшити соціальні виплати ветеранам, інвалідам, багатодітним сім'ям, чорнобильцям, одиноким матерям, а також зарплати бюджетникам. Він обіцяє вдвічі більші стипендії, безплатні обіди школярам, тисячу гривень одноразової допомоги матерям при народженні дитини.

На думку Валерія Бабича, втілити в життя цю передвиборну програму можна за рахунок регуляції та перерозподілу міського бюджету: скажімо, перестати бездумно витрачати гроші на мости, дороги та інше господарство, а спрямовувати не менш як 60 відсотків бюджету на соціальні потреби. Він переконаний, що є можливість залучити в індустрію міста понад півтора мільярда доларів інвестицій.

Відповідаючи на запитання щодо оцінки своїх сил на майбутніх вибора міського голови, В. Бабич спрогнозував, що змагання розгорнеться лише між чотирма кандидатами: Олександром і Григорієм Омельченками, Георгієм Суркісом і ним. А решта претендентів, мовляв, гратимуть іншу роль — «засвітіння» певну партію чи свої власні здібності.

Постанова Верховної Ради України

Про звернення Верховної Ради України щодо Указу Президента України «Про призначення З. Кулика президентом Національної телекомпанії України»

Зважаючи на вимоги статей 19, 91, 102 та 106 Конституції України, якими визначаються підстави, межі повноважень і спосіб діяльності органів державної влади та їх посадових осіб, Верховна Рада України **постановляє:**

Запропонувати Президенту України скасувати Указ Президента України від 17 листопада 1998 року № 1265/98 «Про призначення З. Кулика президентом Національної телекомпанії України».

Голова Верховної Ради України О. ТКАЧЕНКО.

м. Київ,
22 квітня 1999 року.
№ 609-XIV.

Постанова Верховної Ради України

Про надання згоди на звільнення Президентом України з посади Голови Державного комітету телебачення і радіомовлення України Кулика З. В.

Відповідно до пункту 24 статті 85 та пункту 14 статті 106 Конституції України Верховна Рада України **постановляє:**

Дати згоду на звільнення з посади Голови Державного комітету телебачення і радіомовлення України КУЛИКА Зіновія Володимировича.

Голова Верховної Ради України О. ТКАЧЕНКО.

м. Київ,
22 квітня 1999 року.
№ 610-XIV.

Постанова Верховної Ради України

Про надання згоди на призначення Президентом України на посаду Голови Державного комітету телебачення і радіомовлення України Савенка О. М.

Відповідно до пункту 24 статті 85 та пункту 14 статті 106 Конституції України Верховна Рада України **постановляє:**

Дати згоду на призначення на посаду Голови Державного комітету телебачення і радіомовлення України САВЕНКА Олександра Миколайовича.

Голова Верховної Ради України О. ТКАЧЕНКО.

м. Київ,
22 квітня 1999 року.
№ 611-XIV.

На зламі тисячоліть краще пересісти в «Мерседес»

Це період радикальної економічної і політичної трансформації нашого суспільства

Улітку цього року Україна відзначатиме восьмі роковини своєї незалежності. Останній часовий відрізок століття, що минає, характеризується для неї досить насиченими суспільно-політичними подіями. Це період радикальної економічної і політичної трансформації нашого суспільства. Коли закладали перші камені у фундамент нової демократичної держави. Коли перші ковтки демократичної свободи, запаморочивши голови, не дали змоги реально оцінити всю складність і масштабність завдань, що стояли перед нами. А вони справді грандіозні.

Останнім часом дедалі частіше намагаються нав'язати суспільству дискусію щодо правильності обраного Україною курсу на радикальне реформування економіки та побудови незалежної демократичної держави, мовби ненароком підкреслюючи, що потенціал командно-адміністративної системи, яка відійшла в історію, було не цілком вичерпано. Резерви залишалися ще величезні. І, може, є сенс знову, вдруге, образно кажучи, спробувати ввійти в одну й ту саму річку, з якої ми вийшли на початку дев'яностих років.

Друге запитання, що витає в повітрі. Якщо вектор руху обрано правильно, то чому, маючи однакові стартові умови, через буквально кілька років ми бачимо далеко попереду лише спини східноєвропейських країн, які різко відірвалися від нас і щороку обчислюють зростання свого валового внутрішнього продукту (ВВП) у 4–6 відсотків? Тоді як ми повідомляємо про припинення темпів падіння ВВП і вперше (за сім місяців 1998 року) — 0,7 відсотка його приросту як про мало не найбільший успіх, хоча позитивну динаміку внаслідок минулорічної серпневої фінансової кризи в Росії та відповідних резонансних процесів на валютному і фондовому ринках в Україні втримати не вдалося.

І, нарешті, найголовніше запитання. Якщо рухаємося ми в правильному напрямі, то що нам треба зробити, аби якнайшвидше і з мінімальними затратами подолати смугу кризи й рішуче йти вперед шляхом нарощування економічної могутності країни з наростаючим прискоренням? Є така перспектива взагалі в рамках обраного курсу реформ чи немає?

Щоб правильно відповісти на перше запитання, треба повернутися до витоків, років на десять назад, у кінець вісімдесятих років, попутно відповівши це на одне запитання. Чому було ініційовано грандіозні за розмахом процеси радикального поновлення, радикальної трансформації нашого суспільства і, найголовніше, чому ці процеси знайшли таку потужну підтримку знизу, найширших народних мас? Що спонукало простих людей підштовхувати владу стати на шлях змін? Відповідь, як завжди, до банальності проста: це цілком природне бажання і прагнення людей жити краще — краще харчуватися, краще одягатися, жити в найкращих квартирах, купувати найкращі автомобілі, відпочивати в найкращих санаторіях та ін. Але в рамках тієї наявної командно-адміністративної системи це цілком природне бажання простих людей реалізувати було практично неможливо.

Я не прихильник того, щоб малювати минуле виняткове в чорних тонах, навпаки, хочеться підкреслити, що жорстке централізоване державне планування та розподіл давало змогу державі здійснювати великі маневри матеріальних і фінансових ресурсів, спрямовувати їх, передусім, на реалізацію найважливіших державних пріоритетів.

На певних етапах розвитку все це себе виправдало. Під час Великої Вітчизняної війни реалізація гасла «Все для фронту, все для перемоги» дала змогу здійснити велетенську концентрацію матеріально-технічних, фінансових, трудових та інтелектуальних ресурсів держави на найголовнішому напрямі, коли шляхом титанічних зусиль усього народу, ціною десятків мільйонів людських життів було виковано Велику Перемогу.

Завдяки цій системі господарювання та управління в найкоротші післявоєнні терміни вдавалося відбудувати країну із руїн і попелищ. І вже через п'ять років, у 1950-му, досягти обсягів промислового виробництва останнього передвоєнного 1940 року, а в 60-х, в основному, вдягти, взути, нагодувати країну, тобто задовольнити перші потреби людей. Велетенський маневр ресурсами, завдяки жорсткій централізованій системі господарювання, планування та розподілу, свою справу зробив і тут.

Але коли кровоточиві рани війни трохи затягнулися, на повен зріст постала проблема задоволення вже інших потреб, що вимірювалися не так кількісними, як якісними параметрами.

Якщо першу пару взуття, перший костюм купували з метою просто взутися чи просто вдягтися, то вже до другої покупки покупець підходив вимогливіше, шукав якісніший, зручніший, модніший товар. Але це цілком природне бажання людей наявна система господарювання вже спровна не могла реалізувати. Вона працювала як і раніше: просто взути, просто вдягти, просто нагодувати, і в іншому режимі функціонувати не могла. Витрачалися величезні державні ресурси для виробництва нікому не потрібної продукції, що роками лежала на складах або покривалася пилюкою на полицях магазинів. Люди відмовлялися її купувати. Треба було розвернути виробництво обличчям до споживачів, для задоволення їх потреб, що зросли. Але жорстка командно-адміністративна система, основана на централізованому плануванні та розподілі, успішно виконати це грандіозне завдання була не в змозі. Почала давати збої, пробуксовувати, демонструючи свою неспроможність. Потрібен був не великомасштабний маневр ресурсами, а гнучкість, вміння блискавично перебудуватися під запити, що постійно зростали. Ці завдання практично неможливо було реалізувати без приватної ініціативи, конкуренції товаровиробників на ринку.

Звідси головний висновок. Суспільство, в якому буде задушено приватну ініціативу, — безперспективне. Часом на противагу цій тезі висловлюють такий аргумент. Можливо, треба було навести порядок, зміцнити дисципліну і за рахунок цього підвищити якість товарів та ефективність виробництва. При Ю. Андропові такий процес начебто пішов і було видно вже тоді деякі відчутні позитивні результати. Якоюсь мірою з цим доказом можна погодитися. Але тільки певною мірою. Справжню відповідь слід шукати в сфері діалектики. Суть її зводиться до того, що будь-яка система — чи то технічна, технологічна, біологічна або суспільно-економічна, має свій граничний ресурс, або потенціал. На певному етапі свого розвитку цей ресурс може бути цілком вичерпано, вироблено, і щоб рухатися далі в новій, вищій, якості, треба змінювати систему. Справді, може, за рахунок андроповських методів наведення порядку можна було ще щось вичавити з тієї системи. Та все одно рано чи пізно ми досягли б певної стелі, не проломивши яку, не ввійшовши в двері відкритої конкурентоспроможної ринкової економіки, що базується на різноманітті форм власності на засоби виробництва, досягти західних стандартів якості життя було б неможливо. Як-то кажуть, можна, звичайно, замінивши водія «Запорожця» висококласним професіоналом, додати швидкості. Але ніколи в цьому автомобілі не досягнути швидкості та комфортності «Мерседеса», не пересівши в нього.

Якщо погодитися з наведеною аргументацією, то, за логікою поставлених на початку статті запитань, треба відповісти далі. Чому на межі 80—90-х років, якихось десять років тому, Україна, маючи значно потужніший промислово-виробничий потенціал, порівняно з цілою низкою східноєвропейських країн, практично водночас з ними відчинивши двері вільній економіці, сьогодні істотно від них відстала у розвиткові? Які головні причини?

Перше. На відміну від тієї самої Польщі чи Угорщини Україна змушена в паралельному режимі розв'язувати дві кардинальні проблеми. З одного боку, проблему ринкової трансформації нашого суспільства. З другого — проблему створення та зміцнення нашої державності, становлення та розвитку державних інститутів, абсолютна більшість яких створювалася практично з нуля.

Друге. У спадок від розваленого Радянського Союзу Україна отримала надто важку, вкрай деформовану економіку з очевидним перекосом у бік важких галузей промисловості, величезного військово-промислового комплексу, вугільної галузі, що дихає на ладан. Це був елемент політики. Дуже великої політики. За тієї системи протистояння на міжнародній арені Сходу й Заходу з точки зору політичного практицизму це себе виправдало. Стимулюючи розвиток на території колишніх країн соціалістичної співдружності передусім легкої, харчової, обробної промисловості, а в себе продукуючи розвиток важких галузей, військово-промислового комплексу, видобувної промисловості, Радянський Союз немовби хотів намертво прислтебнути до себе ці країни, поставивши їх існування в цілковиту залежність від поставок із СРСР сировини, матеріалів, енергоресурсів, продукції важкого машинобудування. Але сьогодні ситуація радикально змінилася. На політичній карті світу не стало Радянського Союзу. Пішла в забуття Рада Економічної Взаємодопомоги (РЕВ). Кануло в Лету глобальне протистояння суспільно-політичних систем. Колишні країни соціалістичної співдружності сміливо й рішуче ввійшли у відкриту економіку. Звісно, що й перед ними постало завдання структурної перебудови, технічної модернізації, перепрофілювання окремих підприємств. Але ці завдання значно простіше розв'язувати з меншими фінансовими та часовими затратами на менш матеріало- і капіталоємних підприємствах легкої, харчової, обробної промисловості. Ціна розв'язання аналогічних проблем в Україні, де переважають велетенські машинобудівні, військово-промислові комплекси, старі вугледобувні шахти, які працюють на фізично й морально застарілій технічній базі, в багато разів вища і сягає астрономічних сум.

Третє. Економіка України досить сильно була інтегрована в цілісний народногосподарський комплекс колишнього Радянського Союзу. Тільки щодо 15—20 відсотків продукції, що випускалася, у нас існував замкнений технологічний цикл на території України. А щодо решти номенклатури продукції, особливо машинобудівного виробництва, на 85—90 відсотків ми зв'язані поставками сировини, матеріалів, енергоресурсів, комплектувальних виробів, запчастин з республіками колишнього Союзу, і зокрема з Росією. Для порівняння: в Росії існував замкнений технологічний цикл щодо 87 відсотків вироблюваної на її території продукції.

Уважний читач може дорікнути авторові в не зовсім коректно наведеній аргументації і послатися на такий приклад. Та сама Чехія, Словаччина, прибалтійські держави — Естонія, Латвія та Литва так само, як і Україна, крім проблем ринкових перетворень розв'язують проблему становлення і зміцнення своєї державності. І, все-таки, вони прискорено рухаються вперед у своєму економічному розвиткові і розрив між ними та нами, на жаль, поки що не на нашу користь. Отже, є ще якісь глибинні причини, що залишилися, образно кажучи, за кадром, але вони істотно впливають зі знаком мінус на економічну ситуацію в Україні. Вони є і з ними не можна не рахуватися. В усіх перелічених країнах старше покоління ще жило за умов економіки, яка базувалася не тільки на державній, а й на приватній власності. Вони пам'ятають і конкуренцію, і приватне підприємництво. В розповідях, бесідах, спогадах це передавалося дітям та онукам, що зрештою дозволяло сприймати і приватну власність, і саму ринкову економіку як цілком нормальний, природний і логічний рух уперед до нової якості життя.

Зовсім інша ситуація склалася на території України, де через вісім десятиріч не тільки практично не залишилося представників старших поколінь, які пам'ятають дореволюційне життя, а навпаки, всебічною ідеологічною пропагандою десятиліттями вивітрювався сам дух приватного підприємництва, насаджувалася реакція відторгнення та неприйняття і приватної власності, і загалом вільної економіки. Інакше кажучи, Україні, на відміну від вищеназваних країн, потрібно було кілька років на те, щоб зламати догми і стереотипи, які насаджувалися роками, на подолання суто психологічного несприйняття самих термінів — приватна ініціатива, приватне підприємництво, приватна власність. Тобто спочатку в Україні не було критичної маси населення, рішуче налаштованої на швидкий злам старої системи господарювання та радикальні ринкові перетворення. Кілька років пішло на формування цієї критичної маси, на еволюцію суспільної свідомості, тоді як Східна Європа, не гаючи дорогоцінного часу на боротьбу з вітряними млинами, відразу зламавши командно-адміністративну систему, швидко і з наростаючим динамізмом вирушила шляхом економічних реформ.

Цілком логічне та закономірне ще одне запитання. То що сьогодні заважає нам швидше подолати смугу кризи і вивести свою економіку на траєкторію стійкого економічного зростання? І чи має взагалі таку перспективу Україна?

Відповідь однозначна — має! На сьогодні закладено фундамент української державності. Сформовано й динамічно розвиваються державні інститути. В основному завершився болючий злам ідеологічних і світоглядних стереотипів. Молоде покоління — а це наше майбутнє —бачить перспективу України в дні завтрашньому, а не в дні вчорашньому. В розбудові вільної демократичної української держави, головною функцією якої буде не змушувати когось щось робити, а навпаки, не заважати кожній конкретній людині в рамках чинного законодавства займатися тим, що їй економічно вигідно, з урахуванням реалізації її реальних і потенційних інтелектуальних, творчих і фізичних можливостей. А держава має вдосконалювати свою законодавчу базу в бік розширення можливостей реалізації кожної людини як особистості.

Шлях радикальних економічних перетворень, побудови вільної ринкової економіки, проголошений Президентом країни Л. Кучмою у виступі перед парламентом восени 1994 року, розумної альтернативи не має. Це шлях у двадцять перше століття. У третє тисячоліття. Це шлях до могутньої процвітаючої держави.

Від кожного з нас — представників багатомільйонного народу України, і передусім від тих, хто перебуває біля керма державної влади, лідерів політичних партій і рухів, політиків усіх мастей, вимагається усвідомлення того найбільшого історичного завдання, що важким тягарем лягло на наші плечі, місії першопрохідців, які стоять біля витоків створення демократичної держави.

Успішно реалізувати цю священну місію ми зможемо тільки, консолідувавши зусилля. Тільки об'єднавшись. Тільки залишивши далеко за спиною вузькопартійні, вузьковідомчі, вузькорегіональні, вузькокланові, вузькоприватні інтереси. Ставлячи на чільне місце вищі інтереси держави і народу.

Михайло ЧЕЧЕТОВ,
заступник міністра економіки України.

Хроніка. Факти. Події

✔ Київ

На десять днів до Латинської Америки

Почався десятиденний візит міністра закордонних справ України Бориса Тарасюка до країн Латинської Америки, під час якого він відвідає Венесуелу, Бразилію, Аргентину, Чилі та Перу. Як повідомили в управлінні інформації МЗС, прибувши до столиці Венесуели Каракаса, Б. Тарасюк зазначив, що розвиткові контактів з Латинською Америкою слід приділяти якомога більше уваги, тому що вона — важлива частина ринку для українських товарів.

Програмою перебування міністра у Венесуелі передбачено зустрічі з президентом цієї країни У. Чавесом та главою Національного конгресу Л. Аскуруа Матуретом, переговори з міністром закордонних справ Х. Вісенте Ранхалем і підписання Меморандуму про взаєморозуміння, про проведення консультацій між міністерствами закордонних справ.

✔ Токіо

Про міжпарламентське співробітництво і не лише

Відбулася зустріч Надзвичайного і Повноважного Посла України в Японії Михайла Дашкевича з головою верхньої палати парламенту Японії Дзюро Сайто. Посол передав особисте послання Голови Верховної Ради Олександра Ткаченка. Дзюро Сайто підтвердив готовність японської сторони прийняти в найближчому майбутньому делегацію ВР на чолі з Олександром Ткаченком. Посол і голова верхньої палати обговорили також шляхи поглиблення політичного і економічного співробітництва, перспективи розширення міжпарламентських відносин.

✔ Богота

Крок до миру

На зустрічі представників уряду і повстанських Революційних збройних сил Колумбії досягнуто домовленості про розробку єдиного порядку денного мирних переговорів. Це розцінюють тут як важливий крок на шляху до миру. Сформовано робочі комісії, які мають розглянути пропозиції уряду і повстанців.

Учасникам діалогу належить знайти спільні підходи до розв'язання таких гострих проблем, як політична й економічна реформи, дотримання прав людини, реформування армії, розвиток сільського господарства, соціальні гарантії для неімущих.

✔ Делі

Криза закінчилася розпуском

Президент Індії Кочеріл Раман Нараянан видав указ про розпуск нижньої палати парламенту. Це означає, що цього року в республіці відбудуться позачергові парламентські вибори, про дату яких глава держави найближчим часом видасть додатковий указ. Очікують, що вибори відбудуться в травні—червні або вересні—жовтні. Таке рішення розцінюють як єдино можливий крок в умовах глибокої внутріполітичної кризи в країні. Вона почалася 17 квітня, після того, як парламент висловив недовіру урядові Ваджпаї.

✔ Москва

Знову теракт

Сильним вибухом пробито будинок готелю «Інтурист». Вибуховий пристрій потужністю майже 1 кг тротилу було закладено у вантажному ліфті. Він спрацював на 19-му поверсі. Постраждали 10 осіб, шестеро з яких госпіталізовано. Слідчі органи поки що не повідомляють, чи затримано когось із підозрюваних у цій справі.

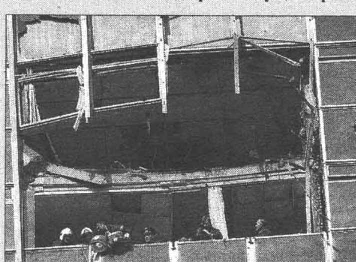

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних агентств.

Фото АП.

Київська зустріч у верхах під загрозою зриву

Документи, які підписав, перебуваючи у Кишиневі віце-прем'єр Росії Вадим Густов разом з молдовським прем'єром Іоном Стурзою, а також політичні обіцянки, що при цьому пролунали, місцева влада назвала проривом у молдово-російських відносинах.

Іон Стурза зазначив, що вперше Москва в особі першого заступника голови російського уряду однозначно заявила про намір негайно розпочати вивезення боєприпасів і озброєнь з відомих складів у селі Ковбасному в Придністров'ї. Як і виводити свої війська, що дислокуються тут-таки. 12 військових ешелонів, за словами Вадима Густова, вже готові до відправлення. Графік наступних відправлень узгоджено з генерал-лейтенантом Валерієм Євневичем, командувачем оперативної групи російських військ, і молдовської сторони. Отож, «нарив буде ліквідовано», тут залишається та техніка і зброя, які потрібні для функціонування миротворчих сил.

Останню крапку в усій цій тривалій історії з військовою присутністю Росії в Молдові та її арсеналами буде поставлено, як сказав Вадим Густов у Києві на зустрічі президентів Молдови, України та російського прем'єра, наприкінці місяця.

У Кишиневі дружно вигукнули «ура», і можна було б підтримати цей радісний оклик, якби не одна невеличка, проте досить важлива деталь. Склади боєприпасів (ними лякав світ ще генерал Лебідь, коли був командувачем 14-ї армії) де-юре розташовано на території Молдови, а де-факто — у Придністров'ї. Як Вадим Густов та Іон Стурза збираються вивозити звідти військове майно, яке тираспільська влада давно визначила як «власність народу Придністров'я», не зрозуміло. Річ у тім, що сховище, про яке йдеться, взято у подвійне коло збройними силами Придністров'я. За сто метрів від нього стоїть, контролюючи небо, зенітна батарея (теж придністровська). Реально дозволити будь-який рух із території російських військових складів може лише тираспільська влада.

Обговорюючи це питання у Кишиневі, російський віце-прем'єр цю обставину проігнорував. До всього припустився ще однієї тактичної помилки: на переговори тираспольську делегацію не запросили. Тепер у Тирасполі звинувачують представника офіційної Росії в тому, що він порушив меморандум про нормалізацію взаємовідносин між Молдовою та Придністров'ям, підписаний 1997 року в Москві президентами Молдови, України та Росії. У його тексті чітко окреслено участь придністровської сторони в обговоренні тих питань, що стосуються інтересів регіону.

У Тирасполі оприлюднено офіційну заяву, де зазначено: «Придністровська сторона знімає з себе всю відповідальність за підписані 21 квітня 1999 року в Кишиневі документи та їх можливі наслідки». Керівництво Придністров'я вважає, що «спроба реалізації таких домовленостей без урахування інтересів Придністров'я призведе до порушення політичної стабільності в цьому регіоні».

У Кишиневі, вочевидь, ще не усвідомили того, що сталося. Вони зраділи, що Росія погодилася оплатити вартість частки російського військового майна, на яку претендувала Молдова, частиною боргу за наданий 5 років тому російським урядом технічний кредит. Хоча можна припустити, що переговори між Кишиневом і Тирасполем знову опиняться на нульовій позначці. Більше того, під загрозу зриву поставлено зустріч на вищому рівні в Києві: її планували на 29—30 квітня з проблем Придністров'я. Наскільки відомо, тираспольська делегація тепер до Києва навряд чи поїде. Показовим тут можна вважати те, що Вадим Густов, відвідавши Тирасполь, не зміг зустрітися з керівниками Придністров'я. Двері їхніх кабінетів залишилися для нього зачиненими.

Світлана ГАМОВА.

Кишинів.

Одна рукавичка замала

Представники кількох фракцій бундестагу минулої п'ятниці поставили вимогу перед урядом щонайшвидше скликати конференцію представників урядів усіх країн — членів Європейського союзу. Щоб вирішити питання «активнішого прийняття албанських біженців з югославської провінції Косово».

Цілком зрозуміла тривога Німеччини за долю косовських албанців, обстоюючи права яких НАТО бомбардує Югославію. Адже ФРН й інші члени ЄС обіцяли в разі необхідності прийняти до 32 тисяч албанців з Косово. Притулок у Європі знайшовся лише для 12 тисяч біженців. Франція прийняла 300, Австрія — 324, Велика Британія — 120 осіб. Решта осіла у Німеччині.

ФРН не відмовляється від своїх зобов'язань, але політики побоюються, що населення, яке зібрало для потерпілих 18 млрд. марок і надає їм притулок, може відчути себе використаним сусідами по спільноті.

Міністр внутрішніх справ Отто Шілі розіслав партнерам по ЄС листи з проханням таки пройнятися долею косовських албанців й активніше приймати їх у своїх країнах. Бо якщо потік потерпілих й надалі спрямовуватиметься лише до Німеччини, уряд не переконаний, що громадяни виявлятимуть бажання робити пожертви для біженців не тільки нині, а й у майбутньому. Поки що міністр одержав лише одну відповідь: Комісаріат Європейського союзу у справах біженців подякував йому за надання притулку понад 10 тисячам косовських албанців.

Задля справедливості слід сказати, що країни — члени ЄС і не винні в тому, що основний тягар витрат з утримання біженців ліг на ФРН. Албанці обирають Німеччину місцем для поселення ще через те, що тут уже мешкають тисячі їхніх родичів. І з надією на можливе подальше проживання у цій країні. Але, здається, їхні сподівання марні: косовські біженці отримали статус, за яким вони мають повернутися на батьківщину навіть не коли там закінчиться війна, а за три місяці після надання їм притулку.

Валентина ПИСАНСЬКА.

Франкфурт-на-Майні.

Рада Європи прийде в Югославію, коли там «змовкнуть гармати»

(Початок на 1-й стор.).

Як і на натовських урочистостях у Вашингтоні, у всіх тутешніх розмовах і промовах домінує югославська тематика. Хоча Рада Європи практично не бере участі в косовському врегулюванні і, здається, не прагне до цього, очікуючи на розв'язку. «Коли у Косово змовкнуть гармати, коли в Сербії оберуть шлях демократії — Рада Європи буде там, щоб допомогти», — заявив президент ПАРЄ лорд Рассел Джонстон.

А поки що в Палаці Європи збирають пожертвування для косовських біженців, а самі делегати ПАРЄ готуються до багатоборіяючих (щодо напруження пристрастей) слухань з питання «майбутній політичний статус Косово».

Не залишилася тут поза увагою ще одна дата — чергова річниця Чорнобильської катастрофи. У її день підписували зініційоване українським представником Анатолієм Раханським звернення сесії ПАРЄ до країн «великої сімки». У ньому — вимога фінансово допомогти нашій державі у подоланні наслідків катастрофи і для спорудження об'єкта «Укриття». Незважаючи на попереднє звернення ПАРЄ до «великої сімки», записано в документі, робота все ще на стадії ініціативи, натомість нині необхідні вже термінові дії. «Ми сподіваємося, — йдеться в документі, — що міжнародні організації, світове співтовариство зроблять подальші кроки, аби пом'якшити наслідки найбільшої екологічної катастрофи». Президент ПАРЄ лорд Рассел Джонстон під час прес-конференції на запитання кореспондента «ГУ» щодо ролі в цьому РЄ зазначив: «Сама РЄ не може фінансово допомогти Україні. Все, що ми можемо зробити, — це закликати і спонукати інші країни й організації розв'язати цю проблему». І така позиція має бути обов'язковою для Ради Європи».

На сесії ПАРЄ виступив прем'єр-міністр Чехії Мілош Земан. Він підтвердив повну підтримку його країною акції НАТО в Югославії. Хоча й наголосив, що суть дискусії про такі дії має зводитися до запитання: повалять бомбардування диктатуру Слободана Милошевича чи, навпаки, зміцнять? Відповідаючи на закиди росіян (а вони натякали, що нині Чехія прислуговує НАТО так, як прислуговувала раніше Варшавському договору), Земан наголосив: «1968 року Чехія була членом Варшавського договору, і його танки в'їхали в Прагу, хоча їх туди ніхто не кликав. І знаєте, в чому відмінність між Варшавським договором і НАТО? Я переконаний, коли Чехія стане демократичною державою, танки НАТО ніколи не штурмуватимуть Прагу».

Земану аплодували...

Анатолій МАРЦИНОВСЬКИЙ.

Страсбург.

Революція триває. Кому її продовжувати?

У Росії вчинено політичний переворот. Уперше за 8 років указівки Бориса Єльцина було проігноровано верхньою палатою Федеральних Зборів. Учергове Рада Федерації відмовилася звільнити з посади генерального прокурора Юрія Скуратова. І лист Бориса Єльцина до Ради Федерації з проханням розв'язати «давно перезрілу проблему», не вплинув на результат голосування.

Проте російський президент, як відомо, амбіційний: рішення верхньої палати він сприйняв як особисту образу. В Росії склалася революційна ситуація, котра характеризується тим, що російські обивателі вже не бажають злидарювати і животіти, а кремлівські верхи не в змозі керувати величезною країною. Боротьба навколо відставки генпрокурора відбиває лише політичні процеси, які відбуваються в Росії напередодні парламентських виборів. Російські губернатори стають реальною політичною силою. Вже наступного дня після нездійсненого зняття генпрокурора, в Москві було презентовано новий виборчий блок, куди ввійшли Юрій Лужков зі своїм «Отечеством» та «найваговитіші» регіональні лідери, президент Татарстану М. Шаймієв, мер Санкт-Петербурга В. Яковлєв, лідер фракції Держдуми «Російські регіони» О. Морозов та інші. Кремль змушений буде підтримати цю ініціативу, бо це стане реальною альтернативною комуністам, які мріють майбутній російський парламент пофарбувати в «червоний колір».

Тим часом Кремль продовжує шукати нові факти, що компрометують Скуратова. Цього разу його можуть звинуватити в хабарництві, про що свідчить зміст секретного листа одного військового прокурора. Лист надійшов до Ради Федерації і може бути невдовзі розсекречений. Адміністрація президента вже найшла заміну Скуратову. Це колишній прокурор Москви Геннадій Пономарьов, якого сам Юрій Скуратов готовий визнати своїм наступником.

Світлана ФІЛІМОНОВА.

Москва.

Придністров'я проігнорували. Тирасполь образився

Генерал армії Іван ГЕРАСИМОВ: «Ветерани Великої Вітчизняної війни врятували Батьківщину і всю Європу від фашизму. Сьогодні в Україні треба рятувати їх»

1999 рік, проголошений Організацією Об'єднаних Націй Міжнародним роком людей похилого віку, збігся в Україні з історичним ювілеєм — 55-річчям визволення республіки від гітлерівських окупантів. Цю пам'ятну дату урочисто відзначать у жовтні, а нині її відзначають майже всі області Правобережжя. На жаль, у нашій державі склалася ситуація, яка поставила ветеранів-визволителів у нестерпне становище. Про це йшлося на недавньому пленумі Ради ветеранів України та на парламентських слуханнях у Верховній Раді. Редакція «Голосу України» попросила голову Ради ветеранів України генерала армії І. О. Герасимова прокоментувати ситуацію.

— Іване Олександровичу, на пленум ради було винесено незвичайний, тривожний порядок денний: про необхідність рішучих дій органів державної влади, ветеранських та інших громадських організацій для врятування ветеранів, усіх громадян похилого віку, які перебувають у вкрай важкому становищі в суспільстві. Що сталося? Рятують тих, хто тоне, хто потрапив в аварію чи катастрофу. А тут ідеться про понад 14 мільйонів ветеранів війни, праці, військової служби...

— Перш ніж відповісти на це запитання, я хотів би поздоровити всіх ветеранів, їхні сім'ї, дітей та онуків з наступаючим святом — Днем Перемоги! Це вони, ветерани Великої Вітчизняної війни, врятували Батьківщину і всю Європу від фашизму. На превеликий жаль, сьогодні в Україні слід рятувати їх!

Усім відомо, що внаслідок кризи в економіці старше покоління нашого народу — а це ветерани-фронтовики, трудівники тилу, солдатські вдови, діти війни, які так багато зробили для забезпечення свободи, розвитку економічного й культурного потенціалу Батьківщини, — сьогодні опинилося на межі виживання. Подумати тільки, майже 90 відсотків наших пенсіонерів одержують пенсії майже вдвічі нижчі за межу бідності! Та й ті не виплачують по 6-8 місяців. Особливо в Кіровоградській, Вінницькій, Житомирській, Тернопільській, Івано-Франківській, деяких інших областях. На пленумі я наводив лист інваліда війни Миколи Івановича Гнипа з Прилуцького району Чернігівської області. Він повідомляв: «Мені 85 років, проживаю сам, тяжко хворий, пенсію не одержую понад 7 місяців, потрібен хліб, ліки, а я не маю ні копійки й позичити нема в кого. Як мені жити? Врятуйте!»

Питається: хто повинен відповідати за життя цієї людини і таких, як він? Перш за все, держава! Адже в статті 46-й Конституції України чітко записано, що пенсії та інші види соціальних виплат, що є основним джерелом існування, мають забезпечувати рівень життя не нижчий прожиткового мінімуму. На жаль, державні чиновники в центрі й на місцях безкарно порушують Конституцію.

— Іване Олександровичу, в редакції «Голосу України» багато листів ветеранів про те, що державні чиновники ігнорують і Конституцію, і закони, ухвалені Верховною Радою. Зокрема Закон про ветеранів війни, їх соціальний захист. Що ви скажете з цього приводу?

— Так, це біда. Закони й постанови про соціальний захист ветеранів не працюють. І за їх нехтування ніхто не відповідає ні в верхніх ешелонах влади, ні в регіонах. Тому державі необхідно вжити рішучих заходів, щоб виправити становище, захистити, врятувати наше старше покоління. Рада ветеранів України вважає, що держава, перш за все, зобов'язана невідкладно розв'язати три наболілі проблеми. Це, по-перше, — запровадити ухвалений Верховною Радою закон про внесення змін до закону про пенсійне забезпечення, який передбачає підвищення мінімального рівня пенсій за віком від 55 до 165 гривень. Нам кажуть, що у держави немає коштів. Ми вважаємо, що кошти слід знаходити за рахунок повернення награбованих у народу і вивезених до іноземних банків мільярдів, легалізації так званої «тіньової економіки», яка експлуатує народ і не сплачує податки, запровадити в країні якнайсуворіший режим економії, одним з важелів якого було б повсюдне скорочення управлінського апарату, тощо.

Дуже гостра проблема медичного обслуговування ветеранів. Як відомо, і законом про статус ветеранів, і розробленою в Україні національною програмою «Здоров'я літніх людей» для ветеранів передбачено значні пільги. Але й тут державними чиновниками все практично зведено до нуля. Сьогодні безкоштовні ліки за рецептами лікарів у жодній аптеці не видають, і навіть щоб лягти в лікарню, старим треба самим купувати ліки, приносити білизну, тарілки, ложки. Дожилися!

— Іване Олександровичу, недавно стало відомо, що очолювана вами Рада ветеранів енергійно зайнялася створенням спеціальних ветеранських аптек. Це що, ви здалися чиновникам, які безцеремонно ігнорують Конституцію, визначені законами пільги?

— Ні. Це наше прагнення допомогти всім громадянам старшого покоління, і тим, що мають, і що не мають пільг, у забезпеченні медикаментами. Люди похилого віку стали в нашому суспільстві найбільшими споживачами ліків. Тому рада організації ветеранів за підтримки Міністерства охорони здоров'я та Держкоммедбіопрому спільно з «Літум-Фарм» та АТ «Ганза» організували створення аптек у Києві та низці областей України, де ліки вітчизняного виробництва продають за собівартістю, а це майже наполовину дешевше, ніж у державних та приватних аптеках. У подальшому такі аптеки створимо в усіх областях. Але це аж ніяк не означає, що ветерани не вимагають від держави виконання законів, якими визначено їх пільги з медичного забезпечення.

— Які ще проблеми необхідно розв'язати на державному рівні, щоб полегшити життя літнім людям?

— Це питання торгово-побутового, комунального та транспортного обслуговування ветеранів. Дуже гострою залишається проблема забезпечення житлом ветеранів військової служби. Сьогодні понад 30 тисяч їх сімей не мають квартир. А ці ж люди все своє життя присвятили служінню Батьківщині!

І на пленумі ради, і на парламентських слуханнях ми чітко визначили головні завдання, які слід розв'язати державним органам, ветеранським та іншим громадським організаціям, щоб полегшити життя наших старих. Це — з боку Кабінету міністрів — рішуче посилити контроль за суворим виконанням законів із соціального захисту, притягати до відповідальності, зокрема й до кримінальної, тих, хто затримує виплату пенсій, зарплат, допомог ветеранам, прискорити розв'язання питань про повернення літнім людям їхніх проіндексованих заощаджень. Як перший етап на цьому шляху слід невідкладно ухвалити постанову (чи доповнення до закону) про дозвіл ветеранам війни, праці та військової служби оплачувати за рахунок згаданих заощаджень в ощадбанках житлово-комунальні послуги, дефіцитні медикаменти, лікувально-оздоровчі путівки, поховальні та інші витрати.

На завершення хочу підкреслити, що ветерани України дуже вдячні Комітету Верховної Ради у справах пенсіонерів, ветеранів та інвалідів, очолюваному депутатом В. Луценком, який значно посилив діяльність щодо захисту старшого покоління нашого народу. Сподіваємося, що після недавнього парламентського слухання і Президент, і Кабінет міністрів, і органи державної влади в областях, містах і районах приділятимуть більше уваги життю літніх людей.

Бесіду вів Володимир ЧЕРКАС.

Обмануті сподівання

Виступаючи в передвиборній боротьбі за президентське крісло, Л. Кучма заявляв буквально таке: «Наш біль — становище ветеранів війни, інтереси яких ігнорують, попри всі велемовні декларації. Мені, наприклад, як і багатьом, соромно, що в переможеній Німеччині ветерани живуть незрівнянно краще від наших переможців, які врятували Європу від фашизму. Там учасники війни отримують неабияку доплату до пенсії, мають безліч соціальних пільг. Гадаю, нам попервах треба бодай законодавчо закріпити належне збільшення пенсій учасникам Великої Вітчизняної».

Правда, вражаючі слова? А що відбулося, коли Кучма став Президентом? Верховна Рада прийняла закон «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту». Гарний закон, але він залишився на папері — майже всі передбачені в ньому пільги ветеранам та інвалідам фактично ліквідовано. Президент продовжує і тепер розводити про свою повагу до фронтовиків, а в цей час їм перестали видавати ліки за рецептами лікарів, хірургічне та стоматологічне втручання стає не в одну сотню гривень, ніхто не відшкодовує обов'язкову компенсацію за санаторні путівки, якщо такі не видають, ритуальні справи заганяють родичів ветеранів у неоплатні борги тощо.

Підписуючи законодавчі документи, Президент часто «забуває», що один із них виключає інший. Так, наприклад, п. 2 ст. 13 закону «Про внесення змін і доповнень до Закону про статус ветеранів війни» каже про те, що «... магазини, секції, відділи та інші підприємства, які обслуговують інвалідів і ветеранів війни, звільняються від сплати податку на додану вартість». На підставі цього документа передбачалося в містах і районах відкрити ветеранські магазини з пільговими цінами. Проте потім вийшов закон «Про оподатковування прибутку підприємств і податок на додану вартість», у якому і Президент, і оточуючі його клерки про ветеранів благополучно забули або навмисне «випустили». То як?

Або ось недавня подія. Свого часу Верховна Рада наклала вето на вимогу підвищити в Україні оплату комунальних послуг та проїзду у громадському транспорті. Наш вінценосний Президент передав справу до Конституційного суду. А там, анітрохи не вагаючись, прийняли антинародне рішення: підвищити — і край! Неймовірно: як можна підвищувати ціни, коли держава місяцями не платить людям зарплату, пенсії? І постраждають передусім немічні старі люди, які й так не зводять кінці з кінцями.

Довоювалися, дожилися під егідою Президента!

Усе, що вище сказано, думка не тільки автора цих рядків, а й 980 інвалідів війни, 1882 учасників бойових дій, 1500 учасників війни, 430 солдатських удів, 834 «афганців», які стоять на обліку в нашій ветеранській організації.

Юрій БОРОДКІН, голова прес-групи Суворовської ради ветеранів.

Херсон.

Може, Президент допоможе

Нас, західних підлітків 1931-1936 років народження, тепер не вважають учасниками війни. Але війна відняла у нас дитинство, школу. Ми постраждали, перенесли лихо війни, голод, холод. Боролися із злиднями. Дітьми мріяли про навчання, про майбутнє. Але почалась війна, і наші мрії погасли.

Незабаром прийшли фашисти. Нам доводилося виживати: гітлерівці в село — а ми до лісу, вони з села, а ми — в село. Так і жили, якщо це можна було назвати життям, рятувалися як могли. Жили в спалених, зруйнованих хатах, у холоді, голоді.

Фашисти часто робили облави. Забирали старших підлітків до Німеччини.

Наближався фронт, окупанти відступали, були злі, а зло зганяли на нас, дітях. Підлітки гинули ні за що. Але ми раділи, зустрічаючи наших солдатів, вітали їх квітами, ділилися з ними останнім шматком хліба, хоча самі були голодні.

Та ще гірше нам стало тоді, коли наших дідів та батьків забрали на фронт. Ми самі ставали господарями, допомагали матерям, сестрам вести наше невеличке бідне хазяйство. А фронт проходив поруч. Місто Ковель наші довго не могли взяти. Було багато вбитих, поранених, а в нашому селі Велицьку стояв польовий госпіталь. Ми допомагали пораненим солдатам: носили воду, дрова, мили котли. А вечорами сиділи, щоб ніхто у селі не запалив грубку чи каганця, бо фашисти могли нас помітити з літаків. Тяжко поранені солдати просили нас писати за них листи рідним, але ми були неписьменні. Тяжко поранені бійці помирали на наших очах, і ми, підлітки, допомагали їх ховати. Це краяло наші дитячі серця.

Нарешті визволили Ковель, фашистські нальоти порідшали, госпіталь поїхав з нашого села далі на захід, а нам, підліткам, стало ще гірше. На наші невеличкі господарства накладали великі податки. Ми віддавали все, годували фронт. У нас не було дитинства, до школи не ходили, бо були голі, босі, та й школа не в кожному селі була.

А коли закінчилася війна, почалася колективізація, стали будувати колгоспи. Працювали за трудодень — вважай, задарма. Ми були малі, тож добавляли собі років, щоб поїхати з дому, вербувалися на шахти, заводи, відбудовували важку індустрію.

Я та декотрі мої ровесники піднімали цілинні землі, хто знову повертався на шахти, заводи, на старі місця, ходили до вечірніх шкіл, вже батьками. У нас вже були свої сім'ї, а треба було вчитись.

Тепер ми, західні пенсіонери 1931-1936 років народження, ніяких пільг не маємо. Війна відняла наше дитинство, школу, здоров'я. Вже нас залишилося мало. Держава забрала і наші заощадження, нашу старість. Обідила нас, пенсіонерів, рідна Україна.

Просимо, передайте все це Президентові. Може, допоможе.

Михайло СТЕЦЮК (і ще п'ять підписів).

Захисники стали зайвими людьми

У номер

✔ Київ

3, 4 і 10 травня уряд рекомендує працювати

(Початок на 1-й стор.).

Як зазначив прем'єр, таке рішення прийнято з метою недопущення спаду виробництва, скорочення надходження коштів, потрібних для забезпечення соціальних виплат, раціонального використання робочого часу і у зв'язку з прийняттям Верховною Радою Закону від 8 квітня 1999 року «Про внесення змін до статті 67 Кодексу законів про працю України».

Керівникам міністерств та інших центральних органів виконавчої влади, відповідальним за регіони, доручено організувати роботу з виїздом на місця у вказані дні, приділяючи особливу увагу завершенню комплексу весняно-польових робіт.

«У цей складний для держави час ми не можемо не працювати», — наголосив прем'єр. Втім, робота у вихідні дні може компенсуватися наданням іншого дня відпочинку або у грошовій формі в подвійному розмірі.

Економісти пішли в «лірики»

У Національному економічному університеті (КНЕУ) відбулася всеукраїнська науково-практична конференція, на якій обговорювалася актуальна проблема сьогодення: гуманізація суспільства через педагогічну освіту.

Унікальність зібрання відомих учених, викладачів України в тому, що воно вперше проведено в непедагогічному вузі. КНЕУ вже п'ять років готує водночас спеціалістів економічного профілю і викладачів економіки. Те, що колись «фізиками» не сприймалося і вважалося чужим (психологія, етика, педагогіка в цілому), стало невід'ємною частиною професійної підготовки майбутніх економістів, банкірів, правознавців, підприємців.

— Готуючи викладача економічних дисциплін, ми вирішуємо триєдине завдання, — зазначає автор ідеї і організатор конференції завідувач кафедри педагогіки та психології КНЕУ доктор педагогічних наук, професор Віталій Козаков. — По-перше, наші випускники сприятимуть педагогізації суспільства, яка вже активно ведеться у США, Великобританії тощо. По-друге, із стін університету наші хлопці й дівчата виходять з двома спеціальностями — фаховою і педагогічною, тобто більш захищеними в соціальному відношенні. По-третє, не треба забувати, що кожен з молодих — потенційний батько чи мати, яким знадобляться знання при вихованні своїх дітей.

Учасники цікавого і змістовного обговорення теми запропонували відкрити на базі КНЕУ постійно діючий семінар з проблеми гуманізації суспільства через педагогічну освіту фахівців.

✔ Запоріжжя

Мрія — у власних руках

До зустрічі з випускниками та вчителями різних років готується 1 Травня Григорівська середня школа Пологівського району. Опівдні там розпочнуться урочистості з нагоди 60-річчя початку спорудження школи. Після традиційної лінійки гості попрацюють на не менш урочистому закладенні фундаменту під спортивний зал. Про нього учні Григорівської школи мріяли щонайменше 30 останніх років. Тепер у кожного буде можливість здійснити мрію своїми руками і... коштами.

✔ Полтава

З казарми — до квартири

З початку року в Полтаві для вояків гарнізону введено в експлуатацію 8,5 тисячі квадратних метрів житла. Ще в семи житлових багатоквартирних будинках, що їх теж зводять для військовослужбовців, тривають роботи. Планують заселити їх протягом року. Загальна площа житла для військовиків становить понад 25 тисяч квадратних метрів.

Мал. Віктора ПОПОВА.

Хоч ти не професіонал, але солдатом бути мусиш!

Перехід до професійної армії в короткий термін нереальний

Армія

Професійна армія на контрактній основі — блакитна мрія людей у військовій формі. І не тільки їхня. Український соціум вимагає перейти на комплектування вітчизняних Збройних сил на контрактних засадах. На думку прихильників такої мобілізаційної системи, цей підхід до кадрових питань в армії дасть змогу призивати до її лав свідомий добровільний контингент. Скінчаться призовні «репресії» щодо студентів, мами, тата потенційних новобранців перестануть ховати й «ухиляти» своїх синів від «священного обов'язку»... Інакше кажучи, мобілізація відбуватиметься цивілізовано, по-європейському.

Науково-експертне управління Верховної Ради і Міністерство оборони України вивчили це питання. І дійшли висновку, що перехід до професійної армії в короткий термін нереальний: по-перше, протягом кількох років неможливо провести реорганізацію армії, по-друге, на цю реорганізацію бракує коштів.

Як заявив начальник Головного організаційно-мобілізаційного управління МО генерал-лейтенант Микола Матюха, військове відомство країни також обстоює створення професійної армії в Україні.

— Однак ми вважаємо, що професійна армія — то не тільки армія, у лавах якої військовики служать за контрактом. Передусім це армія, оснащена новітньою зброєю і технікою, — коментує позицію військового керівництва головний мобілізаційник країни.

Нині 58% загальної кількості особового класу ЗС України проходить службу за контрактом: прапорщики, сержанти, солдати надстроковики... МО ухвалило рішення збільшити цього року лави контрактовиків на три тисячі молодших командирів. Якщо фінансування дозволить, найближчим часом кількість тих, хто служить за контрактом, збільшиться до 40 тисяч.

Як пояснили в мобілізаційному управлінні, перехід на профармію не є загальною світовою тенденцією. Більшість країн світу дотримується змішаної системи комплектування збройних сил. Доказ необхідності професійного військового формування базується на двох «китах» — соціальному і економічному.

У соціальному плані контрактовикові необхідно створити нормальні європейські умови для служби — насамперед гарантувати житло, речове забезпечення, а головне —пристойну зарплату.

На все це треба гроші. На жаль, їх немає. За найскромнішим підрахунком, якщо виходити з «вартості» одного «контрактовика» на рік — близько 5 тисяч гривнів, то видатки на національну оборону під час переходу армії на контракт становитимуть 5—6 млрд. грн. Нагадаємо: відповідно до світової практики, держава може витрачати на оборонні потреби 3—3,2% ВВП. З огляду на те, що торік фінансові потреби української армії було задоволено лише на 38,6% від необхідного, а борг ЗС України становить 1,5 млрд. грн., тобто фактично рівний військовому бюджетові на 1999 рік, миттєвий перехід до контрактної армії здається цілковитою

утопією, принаймні з фінансової точки зору.

До того ж у всіх бюджетах цивілізованих держав передбачено окрему статтю на скорочення армії. В українському фінансовому кошторисі такої статті немає. А мінімалізація кількості Збройних сил України — за сім років на 400 тисяч військовиків —відбувалася практично за рахунок бюджету військового відомства.

Відкинувши суб'єктивні гасла на користь контрактної мобілізації та звернувшися до об'єктивних причин фінансової бідності, не будуватимемо райдужних ілюзій щодо нового ідеологічно-фінансового змісту нашого війська. Поки що формуватимуть його за старим призовним принципом, який грунтується не на грошах, а на патріотизмі.

Ольга ВАУЛІНА.

Полем кулі летіли, БТРи гуркотіли...

Навчання

Супутники-шпигуни, пролітаючи цими днями над Бориспільським районом Київської області, мабуть, зібраною інформацією остаточно заморочили голову своїм господарям. Офіційною мовою це звучало б приблизно так: в районі села С. зафіксовано цілодобове пересування військової техніки та живої сили. Спостерігається стрілянина з вогнепальної зброї, зенітних установок та бронетранспортерів, а також рукопашні бої. Проте одразу інтуїтивно хочеться попередити всесвітньо знаних миротворців: ніхто не обмежує права мирного населення й про жодні етнічні чистки не йдеться. Адже події розгорталися на території учбового центру Національної Гвардії України «Старе», де цими днями й ночами гвардійці столичної бригади проводили тактичні навчання. Складалися вони з двох частин: відпрацювання тактики (цього разу — пошук та знешкодження умовної диверсійної групи) та вогнева підготовка. Перше завдання гвардійці, точніше спецпідрозділ НГУ «Вікторія», виконували разом з бійцями спецпідрозділу обласної міліції «Беркут». Результат операції: умовно два вбитих і десять заарештованих диверсантів. Після невеличкої перерви дійство перемістилося на інший полігон, де почалася справжня «спека». Стріляли з усього, що було: автоматів АКМ з підвісними гранатометами, зенітних установок, бронетранспортерів, снайперських гвинтівок. Після чого у хід пішли гранати. Від мішеней (а стріляли бойовими набоями) практично нічого не зосталося. Щоправда, ті, хто не звик до такої канонади і не припас навушників, після відбою ще хвилин 15—20 трохи не дочували. Згодом гвардійці показали, що прийомами рукопашного бою вони володіють не гірше, ніж зброєю. Мовляв, хто на нас з автоматом піде, той прикладом свого ж автомата по голові й дістане.

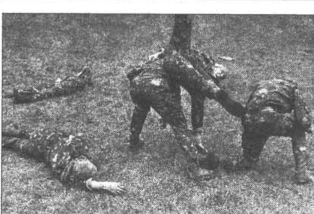

Підсумовуючи результати цього дня, 1-й заступник командувача НГУ генерал-майор гвардії Володимир Фролов зазначив, що, незважаючи на деякі помилки, бійці відмінно впоралися з поставленим завданням.

Богдан ДОВНИЧ.

Київська область.

Найвищий аргумент — пістолет

Кримінал

У відповідь на вирок суду — вендета серед білого дня

У Галицькому районному суді Львова одразу після засідання, на якому розглядали кримінальну справу Петра Половенка, пролунав постріл.

Двадятичотирьохлітній юнак уже побував у «зоні» і його судили вдруге — за грабунок. Суддя Іванна Серьодкіна після оголошення вироку — 3,5 року позбавлення волі — вийшла в коридор і наближалася до свого кабінету. Її наздогнав якийсь чоловік, схопив за плече, розвернув і вистрелив у голову. Потому, кинувши зброю (пістолет іноземного виробництва), намагався втекти. Проте зловмисника вдалося затримати. Це був батько підсудного Михайло Половенко. У такий спосіб він висловив свою незгоду із рішенням суду. Колеги, побачивши на підлозі Іванну, що стікала кров'ю, ледь не розірвали затриманого.

Іванні Серьодкіній зробили операцію у Львівській лікарні швидкої медичної допомоги, однак лікарі оцінюють її стан як дуже тяжкий.

Цей безпрецедентний випадок обговорювали на виїзному засіданні Комітету Верховної Ради з питань забезпечення правоохоронної діяльності та боротьби із організованою злочинністю та корупцією. У виконуючого обов'язки прокурора області Миколи Голомші вимагали пояснень. Чому до залу судових засідань потрапила людина зі зброєю? Чому вхід не обладнано металошукачами? Наївні запитання! Наче парламентарії не знають, що матеріальне становище судів, регламентоване першою і другою владами, раз у раз заганяє Феміду у глухий кут. Про які металошукачі можна вести мову, коли суди не мають коштів навіть на папір?

Утім небезпека загрожує не лише суддям. У коридорі, де сталася трагедія, було чимало людей. А в пістолеті нападника залишалася ще одна куля...

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Львів.

«Контрактна система підриває обороноздатність бюджету»

Інформація, що публікується емітентом у друкованих органах.

Найменування емітента	**ВАТ «Укрндіпродмаш»**
Код ЄДРОПУ	14308836
№ свідоцтва про державну реєстрацію товариства та дата видачі свідоцтва	№ 08365 від 31.10.96 видано: Шевченківська районна державна адміністрація м. Києва
Місцезнаходження	254112, Київ, Дегтярівська, 48
Телефон	213-82-21
Телефакс	213-82-25
Основні види діяльності	95120 — наука
Кількість акціонерів	451
Чисельність працівників	104
Статутний фонд (для ВАТ):	747318,25
— прості акції (кількість та частка в статутному фонді)	2989273; 100,00%
Дата проведення останніх зборів акціонерів (для ВАТ)	14.04.99
Найменування та місцезнаходження реєстратора	ЗАТ «Реєстрсервіс», Київ

Основні фінансові показники

Показники (значення в грн.)	Рік звітний	Рік попередній
1. Виручка (валовий доход) від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) за вирахуванням державного регулювання цін, ПДВ та акцизного збору	167000,0	496000,0
2. Балансовий прибуток (збиток)	394000,0	287000,0
3. Всього за активами балансу	5822000,0	5597000,0
4. Всього зобов'язань	638000,0	568000,0
5. Статутний фонд	747000,0	747000,0
6. Номінальна вартість акції	0,25	0,25
7. Нерозподілений прибуток	654600,0	200600,0
8. Чистий прибуток, що припадає на одну просту акцію	0.12	0.07
9. Дивіденди, нараховані на одну просту акцію	—	—

Шановні акціонери!

Правління ВАТ «Мавекс-Фонд» доводить до вашого відома, що чергові загальні збори акціонерів товариства відбудуться 19 червня 1999 р. о 10.00 за адресою: м. Луцьк, вул. Єршова, 1.

Порядок денний:

1. Звіт голови правління про підсумки роботи за 1998 рік та план діяльності на 1999 рік.
2. Звіт ревізійної комісії. Затвердження річного звіту та балансу за 1998 р.
3. Звіт спостережної ради товариства.
4. Обрання членів ревізійної комісії.
5. Обрання членів спостережної ради.
6. Обрання правління товариства.
7. Про нарахування та сплату дивідендів за результатами роботи за 1998 рік.
8. Різне.

Акціонерам при собі мати акції та паспорт. Для представників акціонерів мати доручення на право участі у зборах.

Правління ВАТ «Мавекс-Фонд».

Інформація про діяльність ВАТ «Універсам» № 1 у 1998 році

Найменування емітента	ВАТ «Універсам» № 1
Код ЄДРПОУ	02775998
№ свідоцтва про державну реєстрацію товариства та дата видачі свідоцтва	№ 02775998 від 04.08.95 р.
Місцезнаходження	м. Київ-146, пр. 50 років Жовтня, 6-Г,
Телефон/факс	478-05-45
Основні види діяльності	71250 — роздрібна та оптова торгівля; 71330 — громадське харчування
Кількість акціонерів	4079
Кількість власників акцій	4079
Чисельність працівників	133
Статутний фонд	571461
- прості іменні акції (кількість та частка в статутному фонді)	2285842 — 100 %
Дата проведення останніх зборів акціонерів	09.04.99 р.
Найменування та місцезнаходження реєстратора	ЗАТ АМРІТА, м. Київ,вул. А. Барбюса, 37/1.
Найменування та місцезнаходження торговців цінними паперами, з якими укладено угодуна розміщення випусків ЦП	
Найменування та місцезнаходження юридичних осіб, уповноважених емітентом продавати (купувати) його цінні папери.	
Найменування та місцезнаходження юридичних осіб, уповноважених емітентом виплачувати доход за його цінними паперами.	
Термін виплати дивідендів	з 15.04.99 р. по 30.05.99 р.

Основні фінансові показники

Показники (значення вказуються в грн.)	Рік Звітній 1998	Рік Попередній 1997 рік
1. Виручка (валовий доход) від реалізації (товарів, робіт, послуг) за вирахуванням державного регулювання цін, ПДВ та акцизного збору	5173186	5277465
2. Балансовий прибуток (збиток) т. грн.	75,4	135,0
3. Всього за активами балансу т. грн.	3150,6	3104,6
4. Всього зобов'язань т. грн.	623,0	554,3
5. Статутний фонд т. грн.	571,5	571,5
6. Номінальна вартість акції грн.	0,25	0,25
7. Нерозподільний прибуток т. грн.	52,8	94,5
8. Чистий прибуток, що припадає на одну просту акцію грн.	0,023	0,041
9. Дивіденди, нараховані на одну просту акцію, грн.	0,023	0,041

Відкрите акціонерне товариство «Тальнівський молочноконсервний комбінат» повідомляє про проведення позачергових загальних зборів акціонерів, які відбудуться 12 травня 1999 року о 10 годині в приміщенні адмінкорпусу Тальнівського молочноконсервного комбінату за адресою: м. Тальне Черкаської області, вул. Польова, 1, із змінами до порядку денного:

1. Внесення змін та доповнень до статуту товариства.
2. Обрання органів управління товариством.
3. Різне.

Реєстрація учасників зборів проводиться 12 травня 1999 року з 8-00 до 9-30 в адмінкорпусі комбінату.

Для участі у зборах потрібно мати домкумент, що засвідчують особу. Представникам акціонерів —доручення на право участі у зборах, засвідчене в установчому порядку.

Телефон для довідок: (04731) 2-22-31.

Інформація про ВАТ «Акціонерна компанія «Київреконструкція»

Найменування емітента:	Відкрите акціонерне товариство «Акціонерна компанія «Київреконструкція»
Ідентифікаційний код:	03335623
№ свідоцтва про державну реєстрацію ВАТ і дата його видачі:	№ 03335623 від 10 квітня 1995 року
Місцезнаходження:	Київ, вул. Горького, 5
Телефон	227-65-90
Телефакс	227-63-10
Основні види діяльності	виконання робіт з реконструкції та капітального ремонту об'єктів
Кількість	3904
Статутний фонд:	2210842,5 грн.
— прості акції:	4421685
Дата проведення останніх зборів акціонерів:	27.05.98 р.
Найменування та місцезнаходження юридичної особи, уповноваженої емітентом виплачувати доход за його цінними паперами	ТОВ «СФ «Регістр» (Київ, вул. Горького, 5, кімн. 9)
Дата та термін виплати дивідендів	IV квартал 1999 року

Основні фінансові показники за 1998 рік

Показник	Рік звітний	Рік попередній
Валовий доход від реалізації робіт, послуг за мінусом ПДВ, тис. грн.	19826	16570
Балансовий прибуток, тис. грн.	1183	935
Всього за активами балансу, тис. грн.	47599	42588
Всього зобов'язань, тис. грн.	47599	42588
Статутний фонд, грн.	2210842,5	2210842,5
Номінальна вартість акцій, грн.	0,50	0,50
Нерозподілений прибуток, тис. грн.	—	—
Прибуток, що припадає на одну просту акцію, грн.	0,27	0,21
Дивіденди, що припадають на одну просту акції, коп.	2,033	1;278

Телефони для довідок: 227-52-47; 227-54-48; код Києва — 044.

Правління відкритого акціонерного товариства «Акціонерна компанія «Київреконструкція».

Правление ЗАО «Луганский эмальзавод» сообщает, что 11 июня 1999 года в 10 часов в помещении русского драматического театра (ул. Коцюбинского, 3) состоится общее собрание акционеров.

Повестка дня:

1. Отчет правления о финансово-хозяйственной деятельности.
2. Отчет ревизионной комиссии.
3. Отчет наблюдательного совета.
4. Утверждение результатов работы общества, отчетов ревизионной комиссии и наблюдательного совета за 1998 год.
5. Выборы наблюдательного совета.
6. Выборы председателя правления — директора завода.
7. Выборы правления акционерного общества.
8. Выборы ревизионной комиссии.

Регистрация акционеров проводится с 8.00 до 9.30.

Правління ВАТ «Південтехгаз» повідомляє, що загальні збори акціонерів відбудуться 2 червня 1999 року за адресою: ст. Борщі Котовського р-ну Одеської обл.

Порядок денний:

1. Звіт правління за 1998 рік.
2. Звіт ревізійної комісії.
3. Затвердження річного звіту та балансу за 1998 рік.
4. Різне.

Початок зборів об 11.00.
Реєстрація з 9 до 10.30.
Довідки за телефоном (8-04862) 2-42-58.

ЗАТ ОСМНП «Харчопромавтоматика» повідомляє про скликання загальних зборів акціонерів 9 червня 1999 року о 14 годині за адресою: Одеса, вул. Прохорівська, 28 (актовий зал).

Порядок денний:

1. Інформація про продаж майна.
2. Підтвердження всіх рішень попередніх зборів від 31.03.99 р.

Реєстрація проводитиметься з 12 години.

При собі мати документи, що посвідчують особу.

Правління ЗАТ.

Товариство з обмеженою відповідальністю — мале підприємство **«Ентер»**, ідентифікаційний код 01198760, повідомляє про реорганізацію у Закрите акціонерне товариство **«Енран»** за адресою: Київ-57, вул. Довженка, 14/1.

Печатку **Української Національної Консервативної партії** вважати недійсною.

Втрачені оригінал Статуту та оригінал Свідоцтва про державну реєстрацію приватного підприємства «Агентство захисту», зареєстрованого за № 6777 від 26.02.99 року, ідентифікаційний код 30301281, вважати недійсним.

Ліквідаційна комісія підприємства-банкрута *«Хмельницького облагротехсервісу»* повідомляє про проведення торгів, що відбудуться 28.05.99 р. на Київській універсальній біржі.

Реалізуватиметься таке майно:

№ по порядку	Назва майна	Кількість, шт.	Ціна, грн.
1	Пневмопосівний комплекс «Конкорт»	1	110055,81
2	Телефон-факс	1	626,0
3	Автомобіль ГАЗ 31029	1	13393,38
4	Телевізор «Funai»	1	524,0
5	Відеоплейєр	1	324,0
6	Перекладач	1	395,83
7	Друкарська машинка «Optima»	1	772,57
8	Комп'ютер 486 DX	1	2494,15
9	Кабінетний гарнітур	1	500,68
10	Кабінетний гарнітур	1	560,55
11	Холодильник «Дніпро»	1	421,63
12	Телефон «Panasonic»	1	1036,80
13	Автомобіль ГАЗ 2410	1	11626,00
14	Килим	7 м	158,76
15	Жалюзі вертикальні	27 м²	1375,65
16	Жалюзі горизонтальні	16 м²	395,93
17	Радіо 3-х програмне	4	100,0
18	Шафа 3-антресольна	2	240,0
19	Стіл однотумбовий	2	230,0
20.	Телефон без номера	2	30,0
21.	Телефон з номером	6	90,0
22.	Шафа книжкова	1	50,0
23.	Шафа книжкова з антресолями	2	390,0
24.	Карниз	4	48,0
25.	Сейф	1	15,0
26.	Шафа залізна 2-х ств	5	135,0
27.	Стільці напівм'які	35	630,0
28.	Штори	4 м	14,52
29.	Тумбочки	7	182,0
30.	Телефон	1	14,0
31.	Стіл 2-тумбовий	5	350,0
32.	Стіл 1-тумбовий	1	44,0
33.	Обчислювальна маш. Siemens 888	5	259,50
34.	Обчислювальна маш. Siemens 8620	1	22,82
35.	Аптека	1	7,50
36.	Аташе-кейс	1	248,0
37.	Дошка об'яв	1	23,0
38.	Організатор на стіл	1	67,0
39.	Підставка	1	5,60
40.	Стіл по залу	1	129,0
41.	Крісло	2	110,0
42.	Пульт КГС	1	291,0
43.	Шафа книжкова	1	52,0

Телефон для довідок 229-09-88.

Голова ліквідаційної комісії Тетяна Василівна Ситнік.

Арбітражний суд Волинської області (263005, м. Луцьк, вул. Грушевського, 30) порушив справу № 1/120 Б про банкрутство приватної фірми «СВЛ» м. Луцьк, Волинської області, вул. Ковельська, 9/4, п/р 26001301192, МФО 303484, в КБ «Західінкомбанк» у Луцьку, код 13364815.

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

У номер

✔ Київ

Ярмарок вакансій — вибір професій

Минулої суботи на Контрактовій площі столиці відбувалася масова рекламна акція. Проте рекламували не якусь конкретну фірму чи окремий товар, а освіту. Точніше — 38 київських професійно-технічних училищ, котрі вже у травні проводитимуть черговий набір учнів. А щоб не пояснювати «на пальцях», які саме спеціальності отримають майбутні «петеушники», було вирішено провести ярмарок-виставку виробів, виготовлених у цих навчальних закладах. За невеликі гроші кияни мали змогу купити практично все: від тортів чи одягу до віконних рам та дверей. Ті, хто не мав при собі потрібної суми або транспорту, могли зробити замовлення. Організатори акції, а це управління профтехосвіти при Головному управлінні освіти міськдержадміністрації, не забули також і про культурну програму. На театральному майданчику відбувся концерт колективів художньої самодіяльності та показ моделей одягу, різні конкурси.

✔ Рівне

Перші українські сірники

Завершуються пусконалагоджувальні роботи на Березнівській сірниковій фабриці. Це поки що єдине в Україні таке підприємство. За порівняно короткі терміни коштом інноваційного фонду було придбано й установлено високопродуктивне шведське обладнання. А будівельні роботи виконано за рахунок обласного бюджету. Березнівська сірникова фабрика щороку випускатиме продукції на 18 мільйонів гривень, п'ять з яких надходитиме до бюджетів різних рівнів. Та найголовніше, що нове підприємство забезпечуватиме половину потреби країни в сірниках, які досі купували за валюту. Сірники випускатимуть у яскравій упаковці з національною символікою.

✔ Херсон

Ринок наповнять таврійські томати

Господарства Херсонщини розпочали сівбу томатів. Після зернової овочева група — друга за прибутковістю. Скажімо, минулоріч аграрники зібрали понад 370 тисяч тонн овочів, і велику частку врожаю склали помідори. Нинішнього року томати плановано посіяти на площі 20 тисяч гектарів. Ставка робиться на високопродуктивні сорти, котрі забезпечать максимальний урожай. Це дасть можливість наповнити ринок таврійськими помідорами і подбати про виробництво якісної томат-пасти.

✔ Фотофакт

65 років існує в Україні дитячий журнал для незрячих «Школяр». Одним з постійних авторів видання є і письменниця Тамара Коломієць.

Фото Івана МИХАЙЛЕНКА (ДІНАУ)

Соняшникові «світить» домашній арешт

Торік майже 60% олійної культури за кордоном завантажували потужності, приносили там прибутки, створювали додаткові робочі місця

Наміри

На ринку насіння соняшнику назрівають зміни. Уряд України цього року збирається протистояти вивозу вирощеного за кордон. Проект указу Президента «Про стимулювання виробництва продукції олійно-жирового комплексу в 1999—2001 роках» передбачає введення 23-відсоткового експортного мита на цю стратегічну сировину.

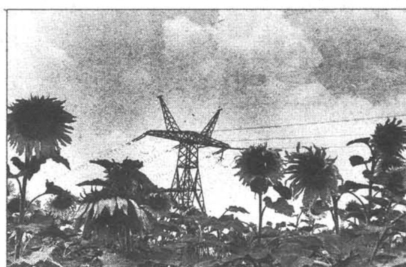

Новація викликана небажанням вкотре наступати на одні й ті самі граблі. Торік майже 60% олійної культури за кордоном завантажували потужності, приносили там прибутки, створювали додаткові робочі місця. А вітчизняні олійні підприємства через брак сировини більше простоювали, аніж працювали. Проект указу, повідомили в асоціації «Укролія», має на меті й інше: переорієнтувати трейдерів з експорту сировини на експорт продукції. Попит на олію, шрот на світовому ринку є. Готовий продукт купуватимуть Росія, Саудівська Аравія, Японія. Якщо сировинні річки, вважають в асоціації, спрямувати до наших виробництв, держбюджет лише від податків додатково отримуватиме щорічно 650 млн. грн.

Експортери щодо нововведень дещо іншої думки. В Українській зерновій асоціації впевнені: внаслідок введення 23-відсоткового мита країна втратить позиції лідера—експортера олійних сільгоспкультур. Наслідок —внутрішній ринок очікує криза перевиробництва олії. За оцінками УЗА, 500—600 тис. тонн «зайвої» олії неможливо буде продати за кордон через «слабкість» транспортної інфраструктури. До того ж наша олія, мовляв, через надто високі тарифи на послуги вітчизняних переробних підприємств не зможе конкурувати на світовому ринку з дешевшою іноземною. Якщо вже уряду необхідно захистити вітчизняного виробника, то обсяг вивізного мита, вважають в асоціації, не повинен перевищувати 3% вартості експортної партії.

Сказала слово і ще одна зацікавлена в олійних перетурбаціях сторона. Політику державного втручання у соняшникові справи, на відміну від торішньої своєї позиції, підтримав Світовий банк. Він, щоправда, висловлюється за 10-відсоткове ввізне мито.

Який указ народиться у змаганні комерційних надприбутків з урядовим бажанням сповідувати політику протекціонізму, наразі не відомо.

Іван ЛАЗНЮК.
Фото Павла ЗДОРОВИЛА.

Будуть прянощі на експорт

Врожай-99

У багатьох господарствах Миколаївщини почали відроджувати вирощування пряних культур, зокрема й такої високоліквідної, як коріандр. Колись він давав непогані прибутки, оскільки спецію охоче купували і консервні заводи, і господарки для приготування найрізноманітніших страв. Останнім же часом посіви коріандру, по суті, зникли, прянощі тепер завозять з-за кордону.

Ситуацію вирішено змінити. У Баштанському районі, приміром, коріандр вирощуватимуть майже на 1200 гектарах, чималі площі зайняли під цю та інші пряні культури у Веселинівському, Доманівському, Єланецькому, деяких інших районах. Розрахунок такий, щоб і для споживання всередині країни спецій вистачило, і на експорт залишилося.

Спорт

Оце так «Металург»!

Першість України. Перша ліга. 26-й тур: «Чорноморець» — «Десна» — 4:0. 1500 глядачів. Колесниченко, 6, Голоколосов, 23 і 55, Гусейнов, 74. «Металург» — «Динамо-2» — 2:1. 5500. Ковальчук, 18 і 67 —Серебрянников, 61, з пенальті.

Поразки від «Торпедо» і «Динамо» не тільки відкинули «Чорноморець» за межу призерів, а й засвідчили, що одеситам слід іще працювати над організацією гри і зміцненням оборони. З аутсайдерами у підопічних Голоколосова-старшого все складається чудово, що й показав матч з «Десною». Та цього вочевидь замало для стабільних виступів навіть у першій лізі, а у вищій і поготів. Висновок один: одеситам треба ще чимало працювати над створенням стабільної і боєздатної команди.

Після цієї перемоги «Чорноморець» повернувся на третє місце. Та в потилицю йому продовжують дихати переслідувачі, які можуть прискорити темп і обійти одеситів на фініші. Це і ФК «Черкаси», і «Нафтовик», і ФК «Вінниця», і ФК «Львів».

А от «Металург» зробив сюрприз, перегравши динамівців Києва, у складі яких чимало футболістів, котрі виступають за «основу» і навіть за збірну України.

Матчі 27-го туру відбудуться 30 квітня. Цього дня зустрінуться лідери: «Динамо-2» і «Торпедо».

Тільки результати

ФУТБОЛ. Першість України. Друга ліга. 19 тур. **Група «А»**: «Борисфен» — «Газовик» — 2:1, ФК «Калуш» — «Нафтовик» — 0:2, «Енергетик» — «Система-Борекс» — 2:0, «Закарпаття» — «Галичина» — 1:0, «Верес» — «Карпати-2» — 1:2. Лідирують «Закарпаття» — 49 очок і «Цементник-Хорда» — 39.

Група «Б»: «Портовик» — «Торпедо» — 0:0, «Титан» — «Рігонда» — 2:0, «Віктор» — «Зірка-2» — 3:1, «Кристал» — «Олімпія ФК АЕС» — 3:0, «Гірник-Спорт» — «Чорноморець» — 1:0. Лідирують СК «Одеса» — 51 очко і «Кристал» — 46.

Група «В»: «Металург-2» — «Металіст» — 1:1, ФК «Миргород» — «Ворскла-2» — 0:1, «Оболонь-ППО» — «Шахтар» — 3:2, «Оскіл» — «Зоря» — 0:1, «Електрон» — «Авангард» — 2:0. Лідирують «Оболонь-ППО» — 51 очко і «Зоря» — 46.

ХОКЕЙ. Товариський матч національних збірних. Латвія — Україна — 5:2.

БОКС. У Мюнхені Володимир Кличко в матчі-реванші переміг американця Еверета Мартина.

Редактор номера Анатолій СОЛОНСЬКИЙ.
Перший заступник головного редактора Анатолій ГОРЛОВ.
Редколегія: Олександр БІЛИК, Леонід БРОВЧЕНКО, Віталій ЖЕЖЕРА, Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, Світлана ПИСАРЕНКО, Сергій ПРАВДЕНКО, Анатолій СОЛОНСЬКИЙ, Віталій СУДДЯ.

◊ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
◊ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
◊ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
◊ Рукописів не повертаємо.
◊ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 197963.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50

Зам. 0311077.
2 3 4 5 6 7 8 9

Голос України

Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса ВР України: 252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
☎ ТЕЛЕФОНИ: для довідок —441-88-23; телефакс —224-72-54; відділ реклами —441-89-34, 441-89-44; телефакс —449-85-62.
E-mail: sekret@golos.relc.com

Засновник і видавець – Верховна Рада України